

Peter de Vries

Adri Pijnenburg

KIES DE JUISTE OUDERS!

De nieuwe documentaireserie Klassen gaat over de strijd voor gelijke kansen in het onderwijs. We zien ontroerende beelden van zeer betrokken leraren, ouders en grootouders. Zij bemoeiden hun (klein)kinderen, maar zijn soms kennelijk niet in staat om hun kind te beschermen tegen een te 'laag' schooladvies.

Maar wat is eigenlijk kansenongelijkheid? Het lijkt vooral te maken te hebben met taalachterstand, het gezin waarin je opgroeit en de wijk waarin je woont. We leven immers in een land waarin taal een belangrijke voorwaarde is om mee te kunnen draaien in onze samenleving. Taal is zo belangrijk dat we niet alleen bij kinderen maar ook bij volwassenen spreken over 'taalachterstand', 'laaggeletterdheid' en 'digibeten' (1,8 miljoen Nederlanders). Ik ontmoette een leerkracht die voor elk kind een zonnetje in de klas ophing met daaronder geschreven

waar elk kind goed in was. De talenten maakt hij inzichtelijk met de SKILLSMETER. Ouders, leerkrachten en de leerling zelf waarderen de talenten / skills van de leerling. Zo voelden alle kinderen zich kansrijk en gezien, ieder zijn kwaliteiten en talenten zichtbaar gemaakt met de SKILLSMETER.

NIET HET STREVEN NAAR HET HOOGSTE SCHOOLNIVEAU IS HET ULTIEME DOEL

Kansenongelijkheid is al sinds het begin van de 19de eeuw de aanleiding geweest om aandacht te geven aan de rol van ouders in het onderwijs, ook wel 'ouderbetrokkenheid' genoemd. Wanneer ouders hun steentje bijdragen zouden we de ontwikkelingsachterstand bij leerlingen uit lagere sociale milieus sneller en beter kunnen 'repareren'. Maar het tegendeel bleek waar ook tijdens corona: het verschil tussen gezinnen werd soms pijnlijk duidelijk. Sommige ouders hielpen hun kinderen volop met het schoolwerk en hadden goede wifi en een laptop. Kinderen bleken vanwege de verschillende thuissituaties ongelijke kansen te hebben. Oftewel: je hebt geluk of pech met het gezin waarin je opgroeit.

Het effect van ouderbetrokkenheid zit 'm niet zozeer in het thuis veel oefenen, maar het gaat veel meer over het thuis aanmoedigen van kinderen, vertrouwen geven in plaats van cijfers controleren op MagisterME. Niet het streven naar het hoogste schoolniveau is het ultieme doel, maar het zoeken hoe een kind het beste tot zijn recht komt. Taal geeft betekenis en taal evalueert, maar laten we beginnen om de jongeren met een toekomstdroom perspectief en vertrouwen te geven om hun talenten te ontwikkelen. Dit vertrouwen verdienen ze om hun achterstand in te halen en na het VO door te leren naar een vervolgopleiding gericht op de arbeidsmarkt van morgen. Laag opgeleid zien wij als te kort opgeleid en wij hebben de tool en taal in handen om ze te laten groeien en bloeien als gelukkige mensen met betrokken ouders. ◀

Adri Pijnenburg/ Pijnenburg Techniek Scouting en
Peter de Vries/Expert en onderzoeker ouderbetrokkenheid

Foto: Beeldboot